

• Společnost sv. Vincence z Pauly

Někteří farníci projevili přání se blíže seznámit se Společností sv. Vincence z Pauly a s její činností. Uvádíme stručný nástin původu a zaměření Společnosti, příště vás budeme informovat o její současné činnosti.

Společnost sv. Vincence z Pauly byla založena r. 1833 v Paříži F. Ozmarem a jeho přáteli jako charitativní organizace s celosvětovým dosahem. Ústředí této instituce je v Paříži dodnes. Vzorem a ochráncem Společnosti je sv. Vincenc z Pauly, který žil ve Francii v 17. století a proslul nesčetnými aktivitami ve prospěch chudých, nemocných a opuštěných. Po jeho příkladu se Společnost na všech kontinentech snaží pomáhat všude, kde je to zapotřebí.

V naší vlasti působila Společnost sv. Vincence z Pauly v první polovině tohoto století, a to velmi blahodárně. Nyní obnovujeme její činnost (se souhlasem Biskupské konference ČR) a v Praze bylo vytvořeno počáteční národní ústředí, které je napojeno na pařížské centrum. Všichni, kdo chtějí pomáhat svým bližním, se mohou stát členy Společnosti a podílet se na její činnosti u nás.

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod.

So 7, 18 hod.

Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod. - v červenci a v srpnu 7, 9 a 19 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svaté zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Modlitební skupiny: úterý, středa po mši sv.

Mládež: úterý po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy: Stř 17 - 18 hod., Ne 10 - 11 hod.

Advokátní poradna: čtvrtek 17 - 18 hod.

Zpěváci: středa po mši sv.

Úklid kostela vždy v pondělí od 14 hod.

VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

LISTOPAD 1995

Listopad...

je měsíc, ve kterém většinou bývají stromy už bez listů, a mne to vždy trochu pobuřovalo, proč se říká listopad, když žádné listy nepadají (dávno už spadlo). Letos, jak se zdá, velká část stromů bude opravdu teprve v listopadu shazovat své listy. Avšak listopad je ještě něčím charakteristický. Je to měsíc dušičkový, měsíc, kdy víc jak jindy vzpomínáme na ty, kteří nás předešli na věčnost - navštěvujeme jejich hroby, klademe květiny, zapalujeme svíčky, jež jsou symbolem věčného světla - Pána Ježíše, který jim má svítit nejen na cestě do věčného domova, ale má jim být světlem pro celou věčnost. Tito naši zesnulí byli uloženi do země podobně jako se zasévají zrna obilí, jež ve svůj čas přinesou plody - novou úrodu. Z těl zesnulých však nevzejde nový život (protože oni už žijí novým životem), ale rozpadnou se v prach. Teprve na konci času budou těla vzkříšena, aby se s duší znovu spojila pro věčný - nikdy nekončící život.

Listopad dává nám "živým" úkol - modlit se a přinášet oběti Pánu za duše zesnulých, kteří ještě nejsou ve slávě, ale odčiňují svá provinění v očistci. Volají k nám: "smilujte se nad námi, neboť ruka Páně se nás dotkla". - Máme snad natolik tvrdá srdce, že bychom žíznivému nedali napít a hladového nenasýtili? To jistě ne. A tyto duše žízní po Bohu, hladoví po spáse. Samy si nemohou pomoci, ale my jim pomoci můžeme. Zůstaneme k jejich hladu a žízni necitelní? Nuže pomozme jim! Ony nám to vrátí, až my sami budeme umírat, až budeme tam, kde jsou ony teď.

● Zprávy z farnosti

Předně se velice omlouváme, že toto číslo vychází se zpožděním, takže některé zprávy se budou zdát zastaralé. Ale rozhodli jsme se, že Vás budeme postupně informovat o aktivitách ve farnosti, kterých je skutečně hodně a že Vám tak snad umožníme, abyste se na životě našeho společenství podíleli i Vy, podle svého přání a možností. V příštích zpravodajích vás seznámíme také s charitativní činností farnosti (burzy šatstva, péče o nemocné).

Socha Panny Marie pro náš kostel. V Emauzích se konala výstava soutěžních návrhů na sochu Panny Marie pro náš farní kostel. Žádná ze soch nezískala první cenu, bylo uděleno pouze čestné uznání. Podrobněji Vás budeme informovat příště. Podělte se s námi o vaše dojmy z této výstavy. Napište o ní několik řádek a odevzdejte je ve farní knihovně. Děkujeme.

Mládež. O prázdninách podnikli mladí několik společných akcí. Poslední týden v červnu několik zdatných vodáků sjelo na kanoích Sázavu. V srpnu se konal čtrnáctidenní "pufák" na moravskoslovenském pomezí - v Blých Karpatech, v Hostýnských a Vizovických vrchách. Zúčastnilo se ho asi 16 odvážlivců. Do duchovního programu patřila denní společná modlitba breviáře, desátek růžence, návštěva bohoslužeb. Počasí bylo celkem přívětivé, takže došlo také na koupání. Hrál se i divadlo. Účastníci se rozdělili na dvě skupiny a jedna druhá předváděla tematické hry. Velký úspěch měla hra "Útěk do Egypta" s různými úkoly a soutěžemi. Všichni vše zdraví přežili. Bohu díky! Ačkoliv se organizátoři skrývají pod "V + P", byli to Vojta Beránek a Pavel Morčus. (Ale neřkejte to na nás, že jsme je prozradili.)

Výzva. Hledáme pečovatele a pečovatelky pro nemocné farníky. Občasné i stálé, dobrovolné i za úplatu. Zájemci a vy, kteří dovedete soucítit se svými bližními, přihlaste se ve farní knihovně (středa 16-18, neděle 10-11), kde sdělíte své podmínky a možnosti.

● Pouť do Staré Boleslavi

23. září, několik dnů před svátkem sv. Václava, uspořádalo naše farní společenství spolu se Společností sv. Vincence z Pauly pouť na slavné místo našich národních dějin na poděkování sv. Václavu a Panně Marii za ochranu, kterou poskytují našemu národu. V klidu a soustředění jsme se účastnili mše sv. s krásnou promluvou, navštívili jsme kostel sv. Václava i kryptu a vyslechli zasvěcený a zajímavý výklad P. Šestáka. U schodů, kde byl sv. Václav zabit jsme si zazpívali svatováclavský chorál a národní hymnu. Prohlédli jsme si také městečko a na závěr jsme přijali slavné požehnání. Jako dárek z pouti Vám přinášíme modlitbu, kterou jsme se modlili po cestě v autobusu s přáním, aby Vám přinesla duchovní užitek. *[Jarmila Neumannová]*

/modlitba podle Alfonse Pereiry/

SCHÁZÍME SE VE TVÉM JMÉNU, BUĎ NÁM BLÍZKO, PANE.

AŤ NÁM DUCH SVATÝ UKÁŽE, CO MÁME DĚLAT.

DUCHŮ SVATÝ, POMOZ, ABY SE SKRZE NÁS DĚLA OTCOVA VŮLE.

NEDOPOUŠTĚJ, ABYCHOM ČINILI NÁSILÍ SPRAVEDLNOSTI,

ABYCHOM SE UCHÝLILI Z CESTY,

ABY NÁS ROZDĚLOVALA STRANICKOST.

DUCHU SVATÝ, PROBUĎ SVOU CÍRKEV - A ZAČNI U MNE!

OŽIV NAŠI FARNOST - A ZAČNI U MNE!

DEJ, AŤ VŠICHNI POZNAJÍ BOHA A POKOJ - A ZAČNI U MNE!

DEJ SVOU PRAVDU VŠEM LIDEM - A ZAČNI U MNE!

SCHÁZÍME SE VE TVÉM JMÉNU, KRISTE, A CHCEME SLOUŽIT TOBĚ A LIDEM.

SEŠLI NÁM SVÉHO SVATÉHO DUCHA,

AŤ SE TVÉ MYŠLENKY STANOU TAKÉ NAŠIMI MYŠLENKAMI,

ABYCHOM ZŮSTÁVALI VE TVÉ LÁSCE.

AMEN.

● Zájezd do Lappersdorfu

Přátelské styky mezi farností Nanebevzetí Panny Marie v Lappersdorfu u Regensburgu a farností Neposkrvněného početí Panny Marie ve Strašnicích trvají už přes 25 let. V době komunistické diktatury však nebylo možné navzájem se hromadně navštěvovat, a tak jsme uvítali dlouho očekávanou možnost, která se nám otevřela po r. 1989. Uskutečnění prvních návštěv v r. 1990 přineslo navázání řady osobních přátelství mezi rodinami Lappersdorfu a Strašnic. Pomoc Lappersdorfu při výstavbě našeho nového kostela pak byla konkrétním dokladem jejich upřímného přátelství.

Poslední zájezd do Lappersdorfu se uskutečnil ve dnech 29. září až 1. října 1995. Zájezdu se zúčastnilo 35 farníků, z toho 7 dětí. O duchovní vedení se postaral P. Bernard Klener, O.S.B. Během cesty jsme si procvičili za vedení p. prof. Tůmové píseň Jezu Kriste, které byla připravena pro českou bohoslužbu v sobotu ráno, pomodlili jsme se růženec a šťastně dorazili do Lappersdorfu, kde jsme již byli netrpělivě očekáváni. V sobotu ráno po české mši, kterou sloužil P. Bernard s pěti českými ministranty, jsme odjeli do Regensburgu, kde účastníci mohli volit program podle svých zájmů. Část z nich jela na prohlídku síně slávy Wallhalla, kde jsou vystaveny sochy slavných lidí celé historie a všech oborů lidské činnosti, část dala přednost prohlídce nákupního střediska Donau. V poledne jsme všichni společně absolvovali prohlídku historických památek Regensburgu. Sobotní večer jsme strávili ve společenském sále farního centra, kde jsme s našimi hostiteli shlédli pásmo diapozitivů ze života farnosti Lappersdorfu během liturgického roku. Slavnostní ráz večera byl zdůrazněn přítomností starosty městečka a hudebním doprovodem místní lidové hudby a slavnostním předáním darů. Darem pro naše přátele bylo album velkého formátu s uměleckými barevnými fotografiemi našeho nového kostela, s věnováním a poděkováním.

V neděli dopoledne jsme se všichni zúčastnili německé bohoslužby a po ní slavnostního oběda s našimi hostiteli v nově otevřené restauraci v sousední obci. Po obědě jsme se rozloučili se svými milými a srdečnými hostiteli a vydali na zpáteční cestu. Opět jsme se po cestě pomodlili růženec, zazpívali mariánské písně a šťastně dorazili do Prahy. Matka Boží, Panna Marie nás šťastně vedla a dovedla na pouť přátelství a lásky, na pouť mezi farnostmi, jejichž zasvěcení jsou počátkem a vyvrcholením života naší patronky: Neposkrvněného početí Panny Marie a slavné Nanebevzetí Panny Marie. Děkujeme Matce Boží za tuto pouť i za naše přátele.

Karel Duchek

● Farní knihovna

Od září opět půjčujeme duchovní i zábavnou literaturu ve farní knihovně. Přijďte, rádi vás uvítáme.

JaN

Chcete-li se dozvědět něco bližšího ze života Jana II., doporučujeme vám knihu Maliňski: Celý Tvůj (máme ji v několika exemplářích pod č. 156). Naopak Vám příliš nedoporučujeme právě vyšlou knihu od Michaela Walsche: Jan Pavel II. (vydal Barrites a Principal, Brno), která je sice plná faktů, dobře napsaná, ale autor není velkým přítelem církve a v knize je několik zřejmých chyb (např. svátek Navštívení Panny Marie prý připomíná návštěvu Zachariáše a Alžběty u Panny Marie aj.). A nejlépe je snad si přečíst knihu, kterou napsal sám Svátý Otec: Překročit práh naděje. Tu máme pouze v jednom exempláři, který je stále v oběhu, ale můžete si ji objednat.

Růžena Kouřimová

Svatý Jan Sarkandr

Na přelomu 16. a 17. století se katolická strana začala vzpamatovávat a zaujímat významnější postavení v našem národě. Bylo to hlavně zásluhou jezuitského řádu, který do Čech uvedl s. Petr Kanisius. Z jezuitských škol vycházeli vzdělání a uvědomělí katolíci. Vše směřovala ke konfrontaci s evangelíci, kteří v době, kdy Jan Sarkandr žil, u nás dominovali.

Jan se narodil 20. 12. 1576 ve Skočově na Těšínsku. Bylo to tehdy území národnostně smíšené, Sarkandrova rodina byla však česká. Jan měl tři bratry a sestru a ještě nevlastního bratra z matčina prvního manželství. Po smrti otce se celá rodina přestěhovala do Přibora. Tam navštěvoval nižší českou farní školu. Na vyšší školu odešel se svým starším bratrem Mikulášem do Olomouce. Dále se vzdělával u jezuitů v Praze, kde získal titul mistra filozofie. O rok později se zapsal na teologii ve Štýrském Hradci. Po dvou letech studia přerušil. Oženil se s Annou Plachetskou, kterou znal již dříve. Anna pocházela z vážené luteránské rodiny z Velkého Meziříčí, kde jeho bratr byl farářem. Žena mu však po roce zemřela. V roce 1607 přijal Jan nižší svěcení a 22. března 1609 byl vysvěcen na kněze. Morava byla tehdy jedinou diecézí, ke zřízení brněnského biskupství došlo až v r. 1777.

Osudným se stal našemu novému světcovi Holešov. V roce 1616 tam za pomoci jezuitů horlivě pracoval. V Holešově bylo sídlo zemského hejtmána Ladislava Popela z Lobkowicz, horlivého katolíka. Roku 1619 se Morava připojila k povstání českých stavů proti císaři. Lobkowicz byl sesazen a uvězněn. Sarkandr zůstal s hrstkou katolíků v Holešově sám. Vykonal pouť do Čenstochové v Polsku. Na jaře násle-

dujícího roku vtrhli na Moravu kozáci, zvaní lisovčáci. Když se blížili k Holešovu, vyšel jim Jan Sarkandr odvážně vstříc s Nejsvětější svátostí a kozáci se městu vyhnuli.

Sarkandr byl obviněn, že je na Moravu pozval, ač to nebyla pravda. Byl proto uvězněn a mučen v olomoucké kapli dnes zvané "Sarkandrovka". Mučitelé byli velmi krutí a vyzvídali na něm, z čeho se mu Ladislav Lobkowicz zpovídal. Jan jim odpověděl, že si na jeho hříchy nevzpomíná, a i kdyby, stejně by ze zpovědi nic nevyzradil. Je tedy mučedníkem zpovědního tajemství jako v Čechách jiný Jan - Jan Nepomucký. Po třetím nelidském mučení se zdálo, že Jan Sarkandr je již mrtev, ale on se ještě trápil v bolestech celý měsíc, než zemřel.

Sarkandrov hrob navštěvovalo i zahraniční poutníci. Např. polský král Jan Soběski a císařovna Marie Terezie.

*Poprosme sv. Jana Sarkandra,
aby nám vyprosil u Pána mnoho dobrých kněží a zpovědníků
a také vzorné katolické rodiny.*

● Modlitební společenství

působí v naší farnosti více než dva roky. Scházíme se ke společné modlitbě chval, díky, klanění a proseb, rozjímáme nad Písmem a vzájemně se posilujeme zkušenostmi ze života.

(Pokračování příště)

Milena Pořízková

● Společnost sv. Vincence z Pauly

Někteří farníci projevíli přání se blíže seznámit se Společností sv. Vincence z Pauly a s její činností. Uvádíme stručný nástin původu a zaměření Společnosti, příště vás budeme informovat o její současné činnosti.

Společnost sv. Vincence z Pauly byla založena r. 1833 v Paříži F. Ozmanem a jeho přáteli jako charitativní organizace s celosvětovým dosahem. Ústředí této instituce je v Paříži dodnes. Vzorem a ochráncem Společnosti je sv. Vincenc z Pauly, který žil ve Francii v 17. století a proslul nesčetnými aktivitami ve prospěch chudých, nemocných a opuštěných. Po jeho příkladu se Společnost na všech kontinentech snaží pomáhat všude, kde je to zapotřebí.

V naší vlasti působila Společnost sv. Vincence z Pauly v první polovině tohoto století, a to velmi blahodárně. Nyní obnovujeme její činnost (se souhlasem Biskupské konference ČR) a v Praze bylo vytvořeno počáteční národní ústředí, které je napojeno na pařížské centrum. Všichni, kdo chtějí pomáhat svým bližním, se mohou stát členy Společnosti a podílet se na její činnosti u nás.

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod.

So 7, 18 hod.

Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod. - v červenci a v srpnu 7, 9 a 19 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svatě zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Modlitební skupiny: úterý, středa po mši sv.

Mládež: úterý po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy: Stř 17 - 18 hod., Ne 10 - 11 hod.

Advokátní poradna: čtvrtek 17 - 18 hod.

Zpěváci: středa po mši sv.

Úklid kostela vždy v pondělí od 14 hod.

VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

LISTOPAD 1995

Listopad...

je měsíc, ve kterém většinou bývají stromy už bez listů, a mne to vždy trochu pobuřovalo, proč se říká listopad, když žádné listy nepadá (dávno už spadlo). Letos, jak se zdá, velká část stromů bude opravdu teprve v listopadu shazovat své listy. Avšak listopad je ještě něčím charakteristický. Je to měsíc dušičkový, měsíc, kdy víc jak jindy vzpomínáme na ty, kteří nás předešli na věčnost - navštěvujeme jejich hroby, klademe květiny, zapalujeme svíčky, jež jsou symbolem věčného světla - Pána Ježíše, který jim má svítit nejen na cestě do věčného domova, ale má jim být světlem pro celou věčnost. Tito naši zesnulí byli uloženi do země podobně jako se zasévají zrna obilí, jež ve svůj čas přinesou plody - novou úrodu. Z těl zesnulých však nevzejde nový život (protože oni už žijí novým životem), ale rozpadnou se v prach. Teprve na konci času budou těla vzkříšena, aby se s duší znovu spojila pro věčný - nikdy nekončící život.

Listopad dává nám "živým" úkol - modlit se a přinášet oběti Pánu za duše zesnulých, kteří ještě nejsou ve slávě, ale odčičňují svá provlnění v očištění. Volají k nám: "smilujte se nad námi, neboť ruka Páně se nás dotkla". - Máme snad natolik tvrdá srdce, že bychom žíznivému nedali napít a hladového nenasytili? To jistě ne. A tyto duše žízní po Bohu, hladoví po spáse. Samy si nemohou pomoci, ale my jim pomoci můžeme. Zůstaneme k jejich hladu a žízni necitelní? Nuže pomozme jim! Ony nám to vrátí, až my sami budeme umírat, až budeme tam, kde jsou ony teď.